

ciipielle modstand imod den foreliggende henstilling, specielt vedrørende ordene „40 timer“ i indledningen og i teksten i øvrigt.

Arbejdsgivergruppens ændringsforslag samt de forskellige paragraffer og teksten som helhed blev sat til afstemning i plenarforsamlingen. Såvel den foreliggende henstilling om nedsættelse af arbejdstiden som resolutionen vedrørende arbejdstiden inden for arbejdet i landbrug, maritimt fiskeri og maritim transport blev foreløbig vedtaget ved håndsoprækning i den form, hvori disse tekster var vedtaget af komiteen.

Udkastet blev derefter oversendt til et redaktionsudvalg til færdiggørelse af den endelige tekst. Ved den endelige afstemning i plenarforsamlingen på konferencens sidste dag stemte 159 for henstillingen, 7 imod, medens 98 afholdt sig fra at stemme. Henstillingen kunne herefter ikke betragtes som vedtaget, da den ikke ved den endelige afstemning havde opnået $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende delegeredes stemmer, således som der kræves til vedtagelse af en konvention eller en henstilling ifølge ILOs statut.

Umiddelbart efter dette negative resultat forsøgte arbejdergruppens repræsentanter at få vedtaget en resolution om at sætte spørgsmålet om nedsættelse af arbejdstiden på dagsordenen ved arbejdskonferencens næste samling i 1962.

Dette forslag blev af principielle grunde afvist, idet et sådant forslag skal være fremsat mindst 2 dage, inden den ordinære arbejdskonferencens afslutning.¹⁾

5. Arbejdernes boligforhold.

(2. behandling).

Ved arbejdskonferencen 1960 havde spørgsmålet om arbejdernes boligforhold været opført på dagsordenen med henblik på en almindelig diskussion, dog at denne diskussion, såfremt konferencen måtte finde det ønskeligt, skulle kunne betragtes som en 1. behandling af et internationalt dokument (en konvention eller en henstilling) om emnet. Ved konferencen 1960 havde der været overvejende stemning for at foretage en 1. behandling af en henstilling, og

konferencen havde vedtaget at sætte spørgsmålet til 2. behandling ved 1961-konferencen.

Den komité, konferencen nedsatte til behandling af dette spørgsmål, tog som udgangspunkt for sine drøftelser et udkast til henstilling, omfattende de almindelige principper, og et udkast til et ledsagende dokument, der i højere grad indeholdt anvisning på, hvordan disse principper kunne gennemføres i enkeltheder, samt de forslag til ændringer, som forskellige regeringer havde fremsat forud for konferencen.

Der var i komiteen tilslutning til, at man udarbejdede udkast til en henstilling, hvori medlemslandene opfordres til inden for rammerne af deres almindelige sociale og økonomiske politik at følge de herefter nærmere angivne „almindelige principper“. I et senere afsnit af henstillingen hedder det, at medlemslandene og vedkommende arbejdsgeber- og arbejderorganisationer ved den nærmere gennemførelse af henstillingens almindelige principper i den udstrækning, hvori det er muligt og hensigtsmæssigt, kan tage hensyn til de derefter angivne „forslag til gennemførelse af henstillingen“.

En bestemmelse om, at der burde tilstræbes en fuldstændig og særskilt bolig for hver familie, fandt komiteen så vigtig, at den besluttede at flytte den fra „forslagene til gennemførelse af henstillingen“ til henstillingens almindelige principper (punkt 7).

Komiteen var inde på spørgsmålet, om der i henstillingen burde gives udtryk for, at der fortrinsvis burde tilvejebringes udlejningsboliger, eller om man snarere burde anbefale foranstaltninger til fremme af arbejdernes erhvervelse af bolig i eget hus. Meningerne herom var delte, og resultatet blev, at henstillingen i punkt 11 indtog en neutral holdning i spørgsmålet, om der burde ydes støtte til udlejnings- eller selvejerboliger.

I forhold til det tidligere udkast ændredes henstillingens „almindelige principper“ bl. a. ved, at skattelempler for arbejderboliger blev føjet til de eksempler på offentlig støtte til byggeriet, som anbefales i punkt 13, ligesom der i punkt 14 ud over byggefore-

¹⁾ Ved styrelsesrådets møde i november 1961 blev det vedtaget at sætte spørgsmålet på dagsordenen for arbejdskonferencen i 1962.